

Saaremaa Puuetega Inimeste Koja eestvedajad Veronika Allas, Marju Saar ja Kersti Nuut: see imeline sotsiaaltöö

Kogu meie ühiskond koosneb üksikutest inimestest. Aga kui igaüks tegutseks üksi ja taotleks vaid isiklikku kasu, siis tekiks anarhia, st kõik inimesed võitleksid kõigi vastu.

Inimese tegevus muutub kasulikuks nii enda kui ka teiste jaoks alles siis, kui tehakse koostööd meid ümbritsevate inimestega.

Selline inimeste koostöövõrgustik avaldab mõju nii ümbritsevatele keskkonnale kui ka kõigi liikmete toimetulekule. Sotsiaalse ühiskonna tõdemus on, et 1+1 ei ole 2, vaid see on palju enam.

Sotsiaaltöö sisu võib kokku võtta valdkondade paljususe, mitmetahulisuse ja pidevas muutuses koostoimivana. Miks? Lapse sünd, areng, kooliaeg, tööelu, peresidemete loomine, vananemine ja hooldusteenused – kõik need sündmused toimuvad inimese elukaare jooksul, ja on vaid osa sellest, millega tegelevad sotsiaaltöö tegijad.

Pidev on koostöö tervishoiu-, majandus-, õigusala valdkondadega, üha rohkem on vaja pöörata tähelepanu sotsiaalpsühholoogia teadmiste rakendamisele igapäevatoös. Igavust ja rutiini ei tule karta, sest elu jooksul muutuvates olukordades on vaja oma teadmisi pidevalt täiendada, et aidata lahendada küsijate muresid. Vahel on vaja delikaatselt ning ruttu reageerida olukordadele, mis nõuavad igakülget analüüsi ja asjatundlikkust.

Suure töökoormuse ja rohkete emotsionaalsete kogemuste tõttu on sotsiaalvaldkonna töö tegijal suurem oht läbi põleda ja väsida. Siinkohal julgustan kõiki noori kolleege pöörduma vanema või kogenenuma töökaaslase poole, ja tasub küsida ka supervisiooni võimalust. On normaalne, et me kõik vahel väsime ja tunneme vajadust saada kelleltki tuge ja abi, või vajame pikemat puhkust taastumiseks, et omandada taas uusi teadmisi, suuta jääda heaks empaatiliseks suhtlejaks ning olla terava sotsiaalne taju ja närviga,

Oleme ju saatjad ühel imelisel kulgemisel – inimene ja tema teekond!

Soov pidupäevaks: soovime kõigile sotsiaaltöö tegijaile toredaid kolleege ja jätkuvat koostööd sotsiaalpsühholoogi Wolfgang Wagneri mõtteteraga: „*Hästi kokkukõlavas bändis pilli mängides võib muusikul tekkida tunne, et mitte tema ei mängi muusikat, vaid muusika mängib teda.*” (W. Wagner, „Sirp” 15.06.2008)
